

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6062/2021
21.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ермедин Ђућевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 426/20 од 06.07.2021. године, у седници већа од 21.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 426/20 од 06.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 426/20 од 06.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници, П 297/19 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог боравка у притвору у периоду од 25.12.2017. године до 19.01.2018. године, исплати износ од 250.000,00 динара, и то: износ од 150.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности и износ од 100.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од 25.12.2017. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 426/20 од 06.07.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права и погрешно и погрешно утврђеног чињеничног стања и истовремено предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепени судови су на основу правилне примене материјалног права и то одредбе члана 584. став 2. ЗКП, одбили као неоснован тужбени захтев с обзиром да тужилац није био неосновано лишен слободе, из разлога што је тужилац ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело из члана 204. став 2. КЗ, али је оглашен кривим за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, а због којих кривичних дела му је одређен притвор решењем Основног суда у Сјеници КПП 11/17 од 27.12.2017. године.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да у нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој парници тужба ради исплате поднета је 11.10.2019. године. Вредност предмета спора је 250.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе то ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић